

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

Однак для більшої ефективності функціонування фінансової системи, я вважаю, потрібно першочергово:

- виокремити групу фінансово стабільних банків;
- зменшити податковий тиск, не тільки для великих підприємств, а й для ФОП;
- залучити фахових іноземців з фінансово розвинутих країн до передачі зарубіжного досвіду;
- підвищення мінімальної заробітної плати всім верстам населення;
- надавати автономію органам місцевого самоврядування, які матимуть право на встановлення власних цін і тарифів на продукцію та послуги комунальних підприємств (тобто ціни і тарифи будуть встановлюватися в залежності від регіону).

Таким чином, варто сказати, що в умовах глобалізаційних процесів наша країна постійно взаємодіє і співпрацює з іншими країнами світу і, звісно ж, результативність залежить від того, на скільки міцною є позиція нашої держави, наскільки стабільною є наша фінансова система. [6] Адже фінансова система – це перший крок, який забезпечить нам цю стійкість і надійність. Тому удосконалення фінансової системи, впровадження чогось нового для нашої країни, є важливим фактором подальшого розвитку та процвітання нашої держави, визнанні її як надійного партнера у співпраці та заняття надійного місця на теренах слави.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Уткіна М. С. Історико-правові аспекти становлення фінансової системи України /М. С. Уткіна // Форум права. – 2015. – № 5. – С. 199–204 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/jpdf/FP_index.htm_2015_5_35.pdf
2. Канцір І.А. «Еволюція становлення та розвитку фінансової системи України»/ Науковий вісник НЛТУ України, 2011 випуск 21.14 с.222-226.
3. Паньків О.М. «Здійснення митної справи у часи Київської Русі»/ УДК 339.543.3. http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/inek/2011_4/221.pdf
4. Середа А.М. « Становлення та розвиток фінансової системи за доби Центральної Ради»/Вісник Запорізького національного університету, 2009 №2, с. 21-27
5. Полозенко Д.В. Фінансова система України і бюджетний процес: сутність та шляхи їх удосконалення //Фінанси України. – 2006. – №11. – С. 18-25.
6. Стукало Н.В. Глобалізація та розвиток фінансової системи України // Фінанси України. – 2005. – №5. – С. 29-35

МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ЯК СУБ'ЄКТ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СИСТЕМОЮ УКРАЇНИ

Панченко Ю.М.,

*студентка V курсу юридичного факультету
Сумського державного університету*

Науковий керівник: Куліш А.М.,

*професор, д.ю.н., Заслужений юрист України, декан юридичного факультету
Сумського державного університету*

В Україні є доволі складним та суперечливим процес становлення і розвитку фінансової системи. В нашій державі на сьогодні продовжується процес формування фінансової системи, яка почала розвиватися лише після 1990 років як національна, а саме, – після проголошення незалежності України.

Щодо розвитку фінансової системи України у роботах науковців велику увагу було акцентовано лише на певних історичних періодах її становлення. Так, А.М. Середа розглядала становлення та розвиток фінансової системи за доби Центральної Ради [1], а В.Я. Ревегук акцентував увагу на 1917–1920 роках [2]. Таким чином, комплексного синтезу процесу становлення фінансової системи України не існує [3].

Фінансову діяльність керує та направляє держава за допомогою своїх органів, які для цього наділені відповідною компетенцією. Головна особливість фінансової діяльності полягає в тому, що її здійснюють всі органи державної влади, проте масштаби такої участі є неоднакові. Систему органів, спеціально створених для управління фінансами та здійснення контролю у даній сфері, компетенція якого охоплює всі ланки фінансової системи, очолює Міністерство соціальної політики України.

Мінсоцполітики є спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, надання гуманітарної допомоги. Мінсоцполітики у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України і постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства [4].

Міністерство соціальної політики України (Мінсоцполітики) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України і який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері праці та соціальної політики, зайнятості населення та трудової міграції, трудових відносин, загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування, соціального діалогу, соціального захисту, волонтерської діяльності, з питань сім'ї та дітей, оздоровлення та відпочинку дітей, усиновлення та захисту прав дітей, запобігання насильству в сім'ї, протидії торгівлі людьми, захисту прав депортованих за національною ознакою осіб, які повернулися в Україну, а також забезпечує формування та реалізацію державної політики щодо пенсійного забезпечення та ведення обліку осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, соціального захисту ветеранів війни та учасників антитерористичної операції, зокрема забезпечення їх психологічної реабілітації, санаторно-курортного лікування, технічними та іншими засобами реабілітації, житлом, надання освітніх послуг, організації поховання, соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, які звільняються, осіб, звільнених з військової служби, та учасників антитерористичної операції, у сфері промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці, поводження з вибуховими матеріалами, здійснення державного гірничого нагляду, здійснення державного нагляду та контролю за додержанням вимог законодавства про працю, зайнятість населення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування в частині призначення, нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб [4].

Порядок взаємодії Міністерства з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра соціальної політики України, визначається окремим нормативно-правовим актом [5].

Сучасне Мінсоцполітики України відповідно до покладених на нього завдань здійснює в межах своїх повноважень координацію діяльності органів виконавчої

влади та органів місцевого самоврядування щодо застосування державних соціальних стандартів і нормативів та нормативів фінансового забезпечення надання державних соціальних гарантій; здійснює координаційно-аналітичну роботу щодо подолання бідності та моніторинг показників бідності; координує роботу з питань професійного навчання кадрів на виробництві; здійснює державне регулювання та нагляд за дотриманням законодавства щодо призначення (перерахунку) і виплати пенсій у солідарній системі та щодо взаємодії Пенсійного фонду України з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування; координує діяльність центральних органів виконавчої влади щодо формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері розвитку соціального діалогу, з питань колективно-договірного регулювання трудових і соціально-економічних відносин, взаємодії з Національною тристоронньою соціально-економічною радою; визначає потребу регіонів у створенні установ соціального обслуговування населення, соціальної, трудової та професійної реабілітації інвалідів, організацій, що надають соціальні послуги соціально вразливим верствам населення, та координує роботу з їх створення; здійснює нормативно-правове регулювання, методичне забезпечення та координування діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо опіки і піклування над повнолітніми недієздатними особами та особами, дієздатність яких обмежена, їх соціального захисту; організовує та координує роботу, пов'язану з визначенням статусу осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи; здійснює координування роботи з соціального захисту бездомних осіб, загальне координування соціального патронажу осіб, які відбували покарання у вигляді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк; координує роботу з підготовки і здійснення органами виконавчої влади заходів щодо забезпечення захисту прав депортованих за національною ознакою осіб, які повернулися в Україну тощо [6].

Мінсоцполітики з метою організації своєї діяльності:

- 1) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх здійсненням в апараті Мінсоцполітики, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління;
- 2) здійснює добір кадрів в апарат Мінсоцполітики, на підприємства, в установи та організації, що належать до сфери його управління, формує кадровий резерв на відповідні посади, організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців та працівників апарату Мінсоцполітики;
- 3) контролює діяльність відповідних структурних підрозділів місцевих держадміністрацій з питань, що належать до компетенції Мінсоцполітики;
- 4) організовує планово-фінансову роботу в апараті Мінсоцполітики, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку;
- 5) забезпечує ефективне і цільове використання бюджетних коштів [4].

Важливим напрямком діяльності Мінсоцполітики України є взаємодія з інститутами громадянського суспільства. Загальновідомо, що сприяння розвитку громадянського суспільства є однією з найважливіших умов становлення України як демократичної, правової та соціальної держави. Це насамперед передбачає налагодження ефективної взаємодії органів виконавчої влади з інститутами громадянського суспільства, що повинна базуватися на партнерстві, взаємозаінтересованості в досягненні цілей, пов'язаних із процесом демократизації

усіх сфер державного управління і суспільного життя, соціально-економічним і духовним прогресом, усебічним забезпеченням захисту прав і свобод людини та громадянина [7].

Мінсоцполітики під час виконання покладених на нього завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими державними органами, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, тимчасовими консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, утвореними Кабінетом Міністрів України, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, громадськими спілками, профспілками та організаціями роботодавців, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, а також підприємствами, установами та організаціями [4].

Висновки. Отже, Міністерство соціальної політики України (Мінсоцполітики) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України і який забезпечує формування та реалізує державну політику, а також здійснює координацію діяльності в фінансовій сфері інших центральних органів виконавчої влади. На сьогодні даний орган виконує безліч функцій, які забезпечують реалізацію його завдань у фінансовій діяльності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Серета А. М. Становлення та розвиток фінансової системи за доби Центральної Ради / А. М. Серета // Вісник Запорізьк. нац. ун-ту. Юридичні науки. – 2009. – № 2. – С. 21–27.

2. Ревегук В. Я. Фінансові системи України в 1917–1921 роках : історичний контекст / В. Я. Ревегук // Історична пам'ять. – 2012. – С. 100–110.

3. Уткіна М. С. Історико-правові аспекти становлення фінансової системи України / М. С. Уткіна // Форум права. – 2015. – № 5. – С. 199–204.

4. Про затвердження Положення про Міністерство соціальної політики України: Постанова Кабінету Міністрів України від 17.06.2015 р. № 423 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/423-2015-п>.

5. Про затвердження Порядку взаємодії Міністерства соціальної політики України з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Віце-прем'єр-міністра України – Міністра соціальної політики України : Наказ Міністерства соціальної політики України від 24 вересня 2012 р. № 596 // Офіційний вісн. України. – 2012. – № 80. – Ст. 3237.

6. Про Положення про Міністерство соціальної політики України : Указ Президента України від 6 квітня 2011 р. № 389/2011 // Офіційний вісн. України. – 2011. – № 29. – Ст. 1227.

7. Про схвалення Концепції сприяння органами виконавчої влади розвитку громадянського суспільства : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2007 р. № 1035-р // Офіційний вісник України. – 2007. – № 89. – Ст. 3284.